

Pod težkim sumom dvojnega umora

Obravnava proti Antonu Pavčiču, ki naj bi bil umoril začočca Kožar v Dobravicih

Novo mesto, 28. jan.

Danes dopoldne se je pričela pred tuješkim okrožnim sodiščem obravnava proti Antonu Pavčiču iz Sostrega pri Ljubljani, pristojnemu v Dobrunju, čuvaju v Girsčih, obtoženemu, da je lani v noči na 2. junija na Dobravici po zrelem prevdarku umoril Kožaria Jožeta in njegovo ženo Terezijo. Iz obširne obtoženice pa posnemamo:

V železniški čuvajnici št. 34, med postajama Gradec in Metlika je stanoval obtoženi Anton Pavčič na čuvajnici 35. Jože Kožar, na tretji 36 pa Janez Hosner. Vsi trije železniški čuvaji so opravljali službo s progovornim delavcem Francetom Švajgerjem, menjaje se vsak naslednji dan z novo pom službe ob 7. Na čuvajnici št. 35 sta se menjavala v službi Jože Kožar in Franc Švajger, na čuvajnici št. 36 pa Anton Pavčič in Janez Hosner. Cuvaji se medsebojno kontrolirajo po kontrolnih tablicah.

Usodne noči

Lani 3. junija sta prevzela službo obtoženi Anton Pavčič na čuvajnici 36, pokojni Jože Kožar pa na čuvajnici 35 tako da bi imela v noči na 4. juniju obhoditi progo z nastopom ob 24 prvi iz čuvajnice 36 proti Metliki do km 122 in nazaj do čuvajnice 35 (Dobravice) ter se vrnili od tu na čuvajnico 36, dočim bi se moral Kožar nočni obhod opraviti ob istem času v nasprotni smeri iz čuvajnice 35 proti Gradcu in nazaj. Ko je 4. junija ob 5.13 pripeljal vlak iz Karlovca proti Ljubljani na postajo Dobravice, je vlakovodja Josip Zupan opazil, da so zatvornice odprte in da čuvaja Kožarja nikjer ni. Prevodnik Ivan Marc je stopil na prag čuvajnice in ugotovil, da so vrata zaklenjena. Ko je pogledal skozi okno na vrata, je zagledal Kožarja v krvi z razbito glavo mrtvega na tleh. V njegovem stanovanju so pa našli njegovo ženo v spalnici na postelji mrtvo s preklano glavo. Vlakovodja Zupan je postavljal k čuvajnici stražo in odpeljal naprej proti Gradcu, kjer je telefonično obvestil oblasti. Sodna komisija je ugotovila, da je bil Kožar štirikrat udarjen s sekiro po glavi in da so bile vse štiri rane smrtne, poleg tega pa dvakrat po desni in enkrat po levem roku, a Kožarjeva žena je dobila s sekiro po glavi tako močan udarec, da je morala smrť takoj nastopiti.

Sum pada na Pavčiča

Orožniki so že 6. junija osumili groznega umora in artileriji Kožarjevega tovariša Pavčiča in progovnega delavca Franceta Švajgerja. Protiv obema je bila uvedena preiskava, med katero se je pa izkazalo, da Švajger sploh ne pride v poštov kot morilec, dočim se je sum zoper Pavčiča vedno bolj utrijeval in je končno privedel do obtožbe.

Predvsem je zdaj dognano, da je obtoženec že davno mrzil Kožarja in njegovo ženo. Razmerje med obdolžencem in pokojnim Kožarjem je bilo tako napeto, da sta se drug drugega ogibalci. Če sta se pa že moral srečati, se nista pozdravljala. Vzrok je bil predvsem zavist, ki jo je gojil obdolženec do Kožarja, ker je imel višjo plačo, dasi je preživil samo ženo, dočim je moral obdolževčev z manjšimi dohodki prehranjevati ženo in petro otrok. Še večje je bilo njegovo sovraščo, ker je bil blazno ljubosuran na svojo ženo, ker je domnevno čeprav brez povoda, da jo Kožar zasleduje. Tovariši opisujejo obdolženca kot nekoliko čudaškega, nervoznega in nevosteničnega moža, ki je vedno stremel po napovedovanju, čeprav so bile njegove sposobnosti to preksromne. Zato je verjetno, da je hotel postati zvaničnik, na kar bi lahko zamenjal Kožarja na udobni čuvajnici 35.

Glede obdolžencev ljubosumnosti pravi priča Katarina Pohar, da ji je Pavčič nekoč omenil, da se mu nič prav ne vidi, da Kožar na službenem obhodu mimo čuvajnico pozdravlja njegovo ženo. Alojzu Zuglju je dejal nekoč, da hodi domov po daljši poti skozi gozd in ne mimo postajališča Dobravice samo zato, da se izogne Kožarju, ki se rad praski tam, kjer ga ne srbi. Dejal je, da ga bo »trknile, če bosta skupaj v službi in če bo Kožar še sitnari.

Kdaj je bil Kožar umorjen

Iz službenega razporeda, poročil železniške sekcije v Novem mestu ter pričevanja Janeza Hoznerja izhaja, da bi bil v kritični noči moral nastopiti Kožar službeni obhod opolocni proti Gradcu, obdolženec pa ob čuvajnici 36 proti Metliki ter se vrnil takoj nazaj mimo svoje čuvajnice do Kožarjeve. Cuvaja bi moral pri tem izmenjanj kontrole tablice tako, da bi drug drugemu nadzirala. Ker so pa našli Kožarjevo tablico na njenem mestu, je bil takoj jasno, da Kožar sploh ni nastopil obhod in da je moral biti umorjen še pred počnečjo. Če bi bil obdolženec napravil svoj službeni obhod po predpisih, bi ga bil moral nastopiti ob 24. iz čuvajnice 36 in se potenčiti tja ob štirih. Proga, ki bi ju bil moral obhoditi, je dolga 4,5 km, tako da bi imel 9 km boje do Kožarjeve čuvajnice pa 6 km. Pri obhodu bi moral biti torej pri Kožarjevi čuvajnici ob 2.30. Priča ing. France Urba pove, da mu je obdolženec zagotovil, da je obhodno skloško opravil v predpisanim časom ter prišel okoli 8. spustek k čuvajnici 36. Isto je zatrjeval tudi orodnikom. Posnem je se je pa ugotovilo, da obdolženec trdneval resnično, ker ga je priča Bora Urba videla okrog 4 ko je naglih korakov prihajal po progi od Metlike proti čuvajnici 36.

Kaj obremenjuje obdolženca

Zato je obdolženec svoj zagovor spremnil in trdi, da je nastop obhoda zaspal za dobrski dve uri ter odšel na progo šele ob 2.15. Že sama ta okolnost vrže čudno luč na obdolženca, ker prizna, da ga je ob 11.45 zbudila budilka, pa trdi, da je kljub temu zaspal, dasi bi bil moral četrt ure pozneje nastopiti službeni obhod. Še bolj pa je zanj obremenilno, ker je po lastnem priznanju videl na postajališču Dobravice, da je Kožarjeva kontrolna tablica še na mestu, pa se za to ni zmenil, dasi je bila njegova dolžnost ugotoviti, če je Kožar še doma ali je odšel na službeni obhod in je kontrolno tablico le pozabil. Značilno je da obdolženca, da je pri obhodu prisluškoval telefonu in zvedel za odkritje umora že po peti uri, dasi je prisluškanje strogo prepovedano. Obdolženec je zjutraj ženi svojega tovariša Hoznerja sporočal, da sta Kožarjeva umorjenica, nerazumljivo pa pa, da ni umora niti z besedico omenil mesarju Komparetu, pri katerem je okrog 8. kupil meso. Tudi sičer se je naslednji dan vedel zelo sumljivo. Sukal se je ves čas okrog čuvajnice 35, ponujal brez najmanjše potrebe svome pomoč poizvedovalnim organom in bil ves preplašen.

Sumljivi madeži

Pri arretaciji so našli na obdolženčevih dveh srajcih, spodnjih hlačah in pletenih zimskih majih sumljive madeže, ki so bili deloma že izprani. Obdolženec pravi, da izvirajo od potu in da so zato podobni sledovom krv, ker je nesel v nahrbniku jetra ob mesarju. Zimsko majo pa naj bi bil zamazal s krvjo v zaporih sreskega sodišča v Metliki, kjer mu je tekla kri. Fiziološki zavod ljubljanske univerze je ugotovil majhen krvni madež le na rokavu zimskih maje. Že obremenilno za obdolženca je dejstvo, da je po mnemu izvedena moral morilec prizadejati vse potrebo štirinama z levo roko in da je tudi obdolženec levičar. Usodno je za obdolženca, da je posebno več ravnana s sekiro, ker je bil 5 let zaposlen pri mesarju Erbenčniku v Bizoviku. Iz Kožarjevih poskodb na glavi izhaja, da je morilec z bliskovito naglico in izredno spretno posekal

svojo žrtev, kar je mogoče samo pri človeku, ki je mnogo delal s sekiro. Po Kožarjevem stanovanju je bilo vse razmetano, toda denar in dragocenosti so bile nedotaknjene, kar prita, da je morilec razmetal stvari načas. Kožar je bil izredno previden in nezaupljiv, v čuvajnici se je vedno zaklepal in zato je jasno, da jo je odpril le človeku, ki ga je poznal, in s katerim je moral ob nenačadni nočni urki govoriti. Kot tak pride v poštven edino obtoženec, ki je istočasno opravil službo v sosednjem rajonu in je imel torej dovolj izgovorov, da je zahteval razgovor s Kožarjem v nujnih službenih stvarih. Tujevali človeku bi Kožar službenega prostora gotovo ne odpril.

Zakaj naj bi bil umoril tudi Kožarjevo?

Vprašanje je sedaj, zakaj naj bi bil obdolženec umoril tudi Kožarjevo ženo, ko je predvsem sovražil le Kožarja samega. Nepričljivo vedenje napram njemu in njegovim otrokom gotovo ni moglo biti povod tako strašnega dejanja. Najbolj verjetno je, da se je obdolženec po prvem umoru odločil še za drugega, v strahu, da bi Kožarjeva žena ne pomagala pri izsleditvi morilca. Gleda načina umora Kožarjeve pa ni prave jasnosti.

Jutri! Karl Ludvik Diehl

Izbujenec publike, nepozaben v sledi njegovega uspeha v prekrasnem filmu »EPIZODA« ter DOROTHEA WIECK v filmu

Zmagovalec srca

K. L. Diehl kot izumitelj in tovariš K. L. Diehl kot dirkač in sportnik K. L. Diehl kot prekoceanski letalec K. L. Diehl kot gentleman, ki si s svojo plemenitostjo osvaja vsa ženska srca. Velenapeta vsebina! Jutri premiera!

Kino Union, tel. 22-21

Naši tekmovalci za alpsko kombinacijo

Na olimpijado pojdejo Heim, Praček, Žnidar, Čop in kot rezerva Stopar

Ljubljana, 28. januarja

V soboto in nedeljo so bila zadnjaja izbiranja tekmovalcev naših tekmovalcev pred tekmovanjem v Garmisch - Partenkirchen. Med tem, ko so bili na Pokljuki treningi tehničnega in kondicijskega značaja, se je na Triglavu vršila izbirna tekma v slalomu in podlagi njenih rezultatov je bila sestavljena naša ekipe za alpsko kombinacijo.

Tekmovanje je bilo v nedeljo dopoldne s startom pod Ržo, cilj je bil pa pod Rjavo in. Proga za slalom je bila dolga okrog 900 m, višinska razlika je pa znašala približno 200 m. Tekmovalcev je spuščal s starta g. Kopcke, na cilju sta pa bila Stane Predalič in trener Harrer, a na kontrolah Strickberger in Bernik. Vsak tekmovalec je progo presmučal dvakrat. Rezultati so bili naslednji:

1. Heim Hubert (Skala Jesenice) 3:27.3 (1:46 in 1:41.3);

2. Urbanc Slavko (Skala, Jesenice) 3:34.8 (1:54 in 1:39.6);

3. Stopar Rudolf (Sm. kl. Ljubljana) 3:49.4 2:11.1 in 1:38.3). Najboljši čas dneva v drugem teku!

4. Praček Ciril (Skala, Jesenice) 3:51.5 (2:11. in 1:40.5);

5. Čop Franc (Ilirija) 4:02.6 (2:09.5 in 1:43.8);

6. Žnidar Emil (ASK Gorenec Jesenice) 4:06.1 (2:07.4 in 1:55.7);

7. Ankele Riko (SK Tržič) 4:08.8 (2:23.4 in 1:54.4);

8. Mušič Ljubjan (Hašč) 4:26.2 (2:05.3 in 2:14.9);

9. Jelen Fric (SK Celje) 4:32.7 (2:36.5 in 1:51.2).

Tekmovalcem je nagajalo slabo vreme. Bril je hud veter, ki jih je znatno zaviral, kar se nekaterim tako pozna na času, tekmovalci so pa tudi v snežnem metežu in megli. Sneg je bil pršič.

Vode zopet naraščajo

Ljubljana, 28. januarja
Dežuje že skoraj šest tednov venomer. Včeraj in v nedeljo je deževalo domala ves dan, snoča pa je naravnost ilo in sicer poznano v noč. Komaj se so v soboto vode nekoliko odtekle, že je povzročil dež, da so spet občutno narašča. Ljubljana je zopet skor do dva metra nad normalo in je ponekod vodila čez breg na polje. Tudi Ižica je ponovno narašla in se zene vse peneče v strugo Ljubljance. Na Barju so spet nastala velika jezera, zlasti okrog Črnega vasi pri Lipah in Pod vasm in zapadnem delu Krima. Tudi potok Potrša ni mogel več zdržati vode v svojem koritu in je ponosil udarila čez breg ter se razila proti Ilovici in proti Peruzjevi Poti.

Voda je ponovno zalila travnike pri Zaglogu, na Fužinah in pri Sneberjah. Kakor Ljubljana s svojimi pritoki, je zaradi snaščnega nalinja narašla tudi Sava, ki je pod vodo precej polja, narašla pa so tudi potoki v okolicah, ki se izlivajo v Savo. Gameljščica je začila polje zlasti pod Sp. Gameljamami. Pod vodo so polja in travniki v Zavru, na Skaručni in proti Vodicam.

Tudi z Dolenskega poročajo, da so silno narašli potoki in da je pod vodo mnogo polja. Zaenkrat pa tam ni sile, ker nastopajo slične povodnji ob vsakem večjem in trajnejšem deževju.

Kokra porušila most

Kranj, 26. januarja
Predska občina je pretekel jesen pravila popravljati most čez Kokro na Primskovem, ki je bil dosedaj ves lesen. V ta namen so jeseni v strugi Kokre postavili tri betonske podstavke, zgornji del mostu, ki pa bi ostal še lesen, bi bil pa nov letos poleti in most dokončno izvršen. Račune je pa graditeljem prekrizala zadnja povodenja, ki je most raztrgal, da je ves promet med Rupo in Primskovem ustavljen. Visoka voda, ki je močno narašla sredи preteklega tedna, je izpodkopal temelje enega izmed betonskih podstavkov na najbolj izpostavljenem mestu vodnega toka, betonski podstavki se je zrušili na še obstoječi leseni podstavki, ga podrl, radi česar se je most pretgal in do polovice dolžine podrl.

Cudno je le, da je star leseni primskovski most kljubo vsem povodnjim, ki so

ELITNI KINO MATIC
JUTRI PREMIERA VELEFILMA PO ZNANEM ROMANU
VIKTOR HUGO-ja
(LES MISERABLES)
B E D N I
Film sijajne igre, močne vsebine in podvigov.

ravnov v kokriški dolini porušile toliko mostov in nihe ne pomni, da bi bil primskovski most kdaj razigran ali podprt, novi betonski podstavki, ki bi v nasprotju z lesnim mostom moral trajati takoreč večno, pa ni bil v stanju klobuvati prvi večji vodni tok, ki je istočasno opravil službo v sosednjem rajonu in je imel torej dovolj izgovorov, da je zahteval razgovor s Kožarjem v nujnih službenih stvarih. Tujevali človeku bi Kožar službenega prostora gotovo ne odpril.

Zvečni kino Ideal

Danes nepreklicno zadnjikrat ob 4., 7. in 9.15 ur na največjastnejši film po znanem gledališčem komadu

Ljudje v belem
(Kirurg Hospital St. George.)
Skrivnost zdravnika-specialista za ženske bolezni

Vstopnine 4.50, 6.50 in 10 Din.

Tovarne usnja odgovarjajo

Ljubljana, 28. januarja

Gleda na članek »Pokret čevljarov proti usnjarski industriji«, objavljen v »Jutru« t. m. in istega dne tudi v našem listu, nam pošiljajo tovarne usnja Viljem Freud Maribor, »Indus«, tovarna usnja in usnjarski izdelki d. z. o. Ljubljana, Pavel Franc Knafl, Smarino pri Litiji, Tone Knafl, Kamnik, L. Laurich, Konjice, Paul Pirich, Ptuj, Fran X. Potočnik, Slovenjgradec, Tone Verbič, Vrhnik-Sap, Franc Woschnagg in sinovi d. d. Soštanj in Karel Wrentschur in sinovi Mareberg tale odgovor:

V »Jutru« z dne 21. januarja t. l. je bil pod naslovom »Pokret čevljarov proti usnjarskemu kartelu« objavljen članek, čigar vsebina popolnoma nasprotuje dejstvu in ki bi mogel s svojimi neresničnimi trditvami težko skodovati vsej usnjarski industriji, ki je za naše narodno gospodarstvo tako velikega pomena.

Jubilej zaslužnega javnega delavca

J Jesenice, 27. januarja.

Te dni je praznoval 70letnico rojstva, jutri pa proslavi svoj god nadpopularnejši Jesenican, okrožni in občinski zdravnik na Jesenicah g. dr. Frančišek Kogoj. Malo je tako prijubljenih in simpatičnih osebnosti na deželi, kakor je na slavljenec, ki je pritisnil Jesenicam pečat svoje markantne osebnosti v vsem nacionalnem in kulturnem življenu. Lepo je videti sivolasega in krepkega moža, kako vsakemu in brez razlike stanu prijazno odzdravljiva, prijetno je tudi biti v njegovih družbi, še prijetnejše pa je že njim delati v raznih organizacijah, katerim stoji na čelu že dolgo vrsto let. Nobeno gospodarsko ali socialno vprašanje mu ni pretežko, ne preveč zamotano. Njegova neizčrpana življenska sila, prisotnost duha in trezna preudarnost najde izhod iz vsakega položaja, pa naj bo še tako kočljiv.

Naš slavljenec je bil rojen 1. januarja 1866. v Spodnjem Logatcu. Leto dni je obiskoval šolo v domačem kraju, potem pa odšel v Ljubljano, kjer je hodil v šolo na Grabnu. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, medicino pa je študiral na Dunaju, kjer je leta 1893. promoviral za doktora vsega zdravilstva. Tam se je seznamil tudi s svojo zvesto življensko družino gospo Albino in se leta 1894. poročil.

Komunistično rovarjenje v Indokini

Tesno sodelovanje med Moskvo, francoskimi komunisti in indokitajskimi revolucionarji

Bivši generalni tajnik radikalne stranke E. Pfeifer dolži v Matinu boljševike, da pridno pripravljajo revolucijo v francoski Indokini. Po francosko - sovjetski pogodbi se je Moskva obvezala, da bo opustila vsako komunistično propagando tako v Franciji kakor tudi v kolonijah. Moskva pa je pogodbo kršila, in sicer v Parizu samem, pa tudi izven Evrope. V času, ko se je Laval mudil v Moskvi, so bili tam tudi odpolanci indokitajskih komunističnih strank in pogajali so se z Moskvo o nadaljnji podpori. Vrnili so se domov s kitajskimi in mongolskimi potnimi listi, ki so jih dobili v Moskvi.

Na lanskem kongresu ruske komunistične stranke v Moskvi so nastopili indokitajski teroristi z zahtevjo, naj se ustavovi skupna fronta proti francoskemu imperializmu. V resoluciji sprejeti na kongresu je gledje Indokine odkrito rečeno, da je izgon imperialistov tudi iz Indokine v interesu Sovjetske Rusije. To se zdi naravnno voditeljem komunistične internacionale, gotovo bi pa francoski zunanj minister ne hotel sprejeti gruzinskih ali adzerbajžanskih zastopnikov, še manj pa bi jim hotel ponuditi strmeglavljeno sovjetskega režima če bi pa storil to, si lahko mislimo, kaj bi porekla Moskva.

Komunistični kongres je kmalu obrodil sadove v Indokini. Nekaj tednov po kongresu je začela skupina slušateljev Staljrove šole po povratku iz Moskve v Indo-

Svoje prvo službeno mesto je nastopil leta 1893. v Kranjski gori, kjer je postal kot zdravnik do leta 1903., ko se je za stalno preselil na Jesenic. Tu si je zgradil na najlepšem kraju prijazno hišico. Poleg okrožnega in občinskega zdravnika opravlja dolga leta tudi posle zdravnika pri krajevni bratovski skladnici. Zaslovel je kot dober zdravnik po vsej gornjesavski dolini in po velikem delu radovljiskega sreza. Mnogo siromakov je že zdravil brezplačno, mnogim obupancem je s toplo in vzpodbujajočo besedo vdahnil vero v ozdravljenje in jim vili poguma, da so lažje prenašali svoje gorje.

Srečnima zakoncema se je rodil sin Frančišek, zdaj vseučiliški profesor in specijalist za kožne bolezni v Zagrebu. Dasirovno vedno miren in z vsemi občami dober je pa dr. Kogoj vedno odločen naprednjak in nacionalist. Že pred vojno je bil jesenški napredni župan, opetovančlan gerentskih sovetov in že cela desetletja je član krajevnega šolskega sveta ter občinskega odbora. Za svoje zasluge na nacionalnem, humanitarnem in kulturnem polju je bil odlikovan z redom sv. Save. IV. stopnje.

Dr. Kogoj stoji že dolga leta na čelu nacionalnega in političnega gibanja na Jesenicah. Bil je predsednik krajevne organizacije JDS, JRKD in JNS, član Sokola in društva Sokolski dom ob njegovem početku, dalje predsednik bivše JN, zdaj predsednik CMD podružnice, podružnice Rdečega križa ter član in odbornik še mnogih drugih gospodarskih in kulturnih organizacij.

Naš slavljenec je zvest naročnik »Slovenskega Naroda« in »Jutra«, odkar izhaja, ter mnogo drugih listov in revij. Svojemu odličnemu članu priredil Sokolsko društvo Jesenice drevi ob 20.30 pozdravni večer, na katerega vabi vse, ki znajo cenni velike slavljenčeve zasluge za nacionalni in kulturni razvoj našega mesta.

Ob njegovem življenskem jubileju mu iskreno čestitamo tudi mi z željo, da bi postal še dolga leta zdrav, krepak, zadovoljen in srečen v krogu zasljenih svojcev.

Bodočnost Antarktide

Ko bo mogoče prenašati energijo brez-žično okrog zemlje, bodo kraji okrog južnega tečaja največji vir energije na svetu, pravi šef Scottovega zavoda za polarna raziskavanja v Cambridgeu prof. Frank Debenham. Pred leti se je udeležil usodne ekspedicije kapitana Scotta v Antarktidu in zdaj pripravi vsako leto okrog 100 podjetnih mladih mož za raziskavanje v polarnih krajeh. Prof. Debenham je prepričan, da se bodo dale izkorističi ogromne sile polarnih viharjev ki skoraj nepretrgoma divijo nad ledeno pustinjo okrog južnega tečaja. Tako drvi nad Adelinovo zemljo ne prestano 80 km široki zračni tok, v katerem je več energije, nego v največjem vodopadu na svetu. Nad vso Antarktido divijo strašni viharji, ki jih bo lahko človeštvo izkoristilo za pogon ogromnih generatorjev.

V Antarktidi zdaj še ni nobenega življenja, ne človeškega ne živalskega, toda ne samo ker je podnebje hladnejše kakor v krajih okrog severnega tečaja temveč v prvi vrsti zato, ker v Antarktidi ni rastlinstva. Po mnenju prof. Debenhamata je po to najbolj zdrav kraj na svetu. Tam ni nobenih bacilov, niti zarodkov bolezni, tako da bi bila Antartida idealen sanatorij posebno za bolne na pljučah, kajti tam padajo šest do osem mesecov v letu na zemljo ultravijoličasti žarki. Ekspedicija kapitana Scotta je bila štiri mesece zaprta v svoji koči, pa so vendar ostali vsi člani zdravi. Sploh je znacilno, da ostanejo udelčenci polarnih ekspedicij navzite slišnim naporom in strupenemu mirazu vedno čeli in zdrav. Prof. Debenham pripisuje to v prvi vrsti zdravemu podnebju in zato pozdravlja korak sovjetske vlade, ki je začela ustanavljati v polarnih krajevih prve sanatorije.

Kupuj domače blago!

K obravnavi proti Antonu Pavčiču

Pokojna Jože in Terezija Kožar, umorjena lani 4. junija v Dubravica. Glej poročilo na 2. strani.

SOKOL

— Sokol I, Ljubljana-Tabor vabi članstvo na 28. redno glavno skupščino, ki bo v sredo, dne 29. t. m. ob pol 20. uri v maši dvorani na Taboru. Uprava.

— V Sokolskem domu na Viču bo v soboto 1. februarja ob 20. nad. vse zabavne večer, kakršnega Vičani še niso imeli. V goste pridejo člani sokolskega gledališkega odra iz Trbovlja, ki nam bodo na zabavne mvečer pokazali razne umetnosti.

nosti, ki bodo vzbujale pri vseh posetnikih salve smeha. Kdor he torej v soboto imeti res prisrčno zabavo, naj pride v Sokolski dom, kjer ga bomo sprejeli z odprtimi rokami. Na sporedu bo seveda tudi ples in godba, preskrbljeno pa bo tudi za dobro jedalo in pičajo. Na svidenje v soboto na Viču.

Pol stoletja že deluje CMD, darujmo še za pol stoletja!

Občina Ljubljana,
Mestni pogrebni zavod.

Zapustil nas je za vedno nač nad vse ljubljeni in dobrí soprog, oče, starí oče, svak, stric in tast, gospod

Janko Popović

veletrgovec

v ponedeljek, dne 27. t. m., po dolgi, mučni bolezni, previden s tolažili svete vere.

Na zadnji poti ga spremimo v sredo, dne 29. januarja 1936, ob pol 4. uri popoldne od doma žalosti, Nunška ulica štev. 21, na pokopališče k Sv. Križu, kjer ga po ložimo v rodbinsko grobničo k večnemu počitku.

V LJUBLJANI, dne 27. januarja 1936.

Eugenija,

soproga,

Jela Popović, Janko, Evald, Vera, por. dr. Adlešič,

mati,

sinova,

hčerka,

Nikola, Pero, Marko, Gjuro,

bratje,

Danica, Tonika, Mara,

sestre,

dr. Juro Adlešič,

zet,

Ema, roj. Dolenc,

sinaha,

Antonija, roj. Vojtišek in Slava, roj. Žerk,

svakinji,

Janezek,

vnek,

in vse ostalo sorodstvo.

LION FEUCHTWANGER: 140

Žid Süss

Roman

12

Po golih, mračnih hodnikih trdnjave Hohenasperga, po vijugastih stopnicah je stopicala za mrkem desetnikom z ogromnim svežnjem ključev Michaela Süssova. Stari, nežni dami je močno utripljal srce. Povsod stene in težko orožje, mogočna, duševa in grozča oprema. Desetnik je stopal naprej nagnih korakov, da ga je komaj dohajala, da je vso pot lovila sapa, toda potpela je, ker ni imela poguma, da bi prosila, naj se ozira na njo. Slednji je zaškrpala nizka, plesiva vrata. Globoko je vzdihnila in pogledala v golo celico. Tam je sedel na železni postelji star mož upognjenega hrbita, izmognan in nezdrev, zavalen z umazano sivo, zanemarjen in nezdrav. Po golih, mračnih hodnikih trdnjave Hohenasperga, po vijugastih stopnicah je stopicala za mrkem desetnikom z ogromnim svežnjem ključev Michaela Süssova. Stari, nežni dami je močno utripljal srce. Povsod stene in težko orožje, mogočna, duševa in grozča oprema. Desetnik je stopal naprej nagnih korakov, da ga je komaj dohajala, da je vso pot lovila sapa, toda potpela je, ker ni imela poguma, da bi prosila, naj se ozira na njo. Slednji je zaškrpala nizka, plesiva vrata. Globoko je vzdihnila in pogledala v golo celico. Tam je sedel na železni postelji star mož upognjenega hrbita, izmognan in nezdrav.

Z nepopisno skelečno grozo se je ozrla Michaela na jetnika, ki je tedaj počasi obrnil k njej obraz in rjave, mežikajoče, nekoliko vnete oči. Desetnik je zaprl in zapotnil za seboj vrata in ključ je zarožljal v ključavnici. To je njen sin! Ta grdi, zanemarjeni mož, starejši od nje, to je njen sin! Oh, v njem ni niti sledu, niti na manjšega sledu po Heidersdorfu. Podoben je bolj rabbiju Gabrielu, čeprav ima dolgo brado, je pomislil prestrašeno in radovedno. Gledala ga je plaho in groza jo je sprelevala. Nič ni bilo ostalo od prejšnjega grizočega, bolestnega sočutja, čutila je, kako uhaja iz nje, kako se njena notranjost prazni. — To je tuj, umazan, zanemarjen človek, ki se mora — to se razume samo po sebi človeku smiliti, saj je zaprt, godi su mu slabu in žid je. Toda ona se je bila že zaprla in zakrnila. Stala je v zadregi kakor tuja elegantna dama pred zanemarjenimi, umazanimi možem.

Ko sta začela govoriti, ni našla več odkritje besede. Govoril je z njo nežno, zlahka, skoraj šaljivo dobrodošnostjo in božalji je bele roke. Nekaj solz ji je združnilo po licih. Toda njegove besede ji niso šle do živega. Mislila je: Ta starec je moj sin. In čutila je, da postaja

njeno srce čim dalje trše. Bila je skoraj vesela, ko je minila ura, ki jo je mogla prebiti pri njem in ko jo je osorni desetnik zopet odvedel. Na pragu se je še enkrat ozrla na starca, ki je bil njen sin in groza jo je spreleletela. Ko je odhajala iz trdnjave, je sama pospešila korake.

Kmalu za njo je prišel v celico mireni, otočen gospod. Priklonil se je, bil je zelo prijazen. Imel je velike bele roke, zasanjane, bistre oči v mesnatem obrazu, modrikastem od britja. Govoril je tisto s prepričevalnim, otočnim glasom. Bil je Johann Friedrich Paulus, bivši denkendorfski prošt, zdaj pridrigar v Stuttgartu, spreobrnjen žid. Poslat ga je mestni vikar Hoffmann. Mestni vikar bi bil sicer rad sam spreobrnil tega trdrovratneža, da bi si pridobil zaslugo za cerkev. Vedel je pa, da je malo upanja, zato je raje poslal k njemu drugega, da bi sam ne doživel neuspela. Bivši žid bo morda lažje prodrl v to zakrnjeno dušo, vtihotapi in prikrade se v njo, omehi.

Prijazni, tiki odpadnik je sedel k steni, navzlič, svoji zavalenosti se je zdel kar nekam prozoren. Njegove otočne, svetlo modre oči so begale po goli celici. Govoril je tisto, v tonu običajnega po-

govora. Vse to je samo obleka in maska, judejal, vaša palača, ta celica, vase židovstvo, moje krščanstvo, oblike, maske. Glavno je, da čuti človek v sebi božji tok. Glavno je, da je človek luči, beseda v besedi. Videl sem vašo karijero, gospod finančni ravnatelj, videl sem vas v lesku in slavi. Sem prijatelj in učenec rabina Jonathana Ebybeschita, ki je zopet prijatelj vašega strica rabbija Gabrela. Večkrat me je mikalo pokramljati z vami, gospod finančni ravnatelj. Ne zato, ker ste me morda prezirali zaradi mojega prestopa v krščanstvo in ker sem hotel popraviti vaše imenje. Ko vas zdaj vidim, imenipomil, in njegov nežni glas je postal še bolj tih, vično, čisto jasno, da sem prišel zavoljo nju obeh, zavoljo sebe prav tako, ka kor zavoljo vas.

Sai ste vendar prišli. — je dejal Süss. — da bi me spreobrnili v krščansko vero, kaj ne? Mar vas ni poslal mestni vikar Hoffmann? Mar ni tako, častiti gospod? Ali pa naj morda redem rabbi, naš učitelj? — se je zasmehjal. Tihi mož pri steni je odgovoril: — Ni težko, nasprotno, zelo lahko je klubovati in biti mučenik. Mnogi me zaničujejo, ker sem postal kristjan. Toda to pogana ne boli. Ne prizadevam si, da bi se oči-

stil. Nisem storil tega zavoljo kruha, obleke ali naslova, storil sem to zavoljo ideje, za svoj zakon. Tudi vi imate svojo idejo, svoj zakon. Mar ni pravilne živeti po tem zakonu, ne pustiti, da ugasne ta luč, čeprav odložimo obliko židovstva in, oblecemo obliko krščanstva? Živeti v taki celici — njegevine, bistré oči so objele gole stene — je gotovo težko. Toda kdo vam pravi, Ekselenca, da je vse, kar je težko, tudi zaslužno?

Res imenitno je poslušati, častiti gospod, — je dejal Süss, — v kako prijetni lupini znate podati odrešilne nauke svoje vere. Mehka postelja, topla soba, smrtni hrbet